

- να απορρίψει την πρωτόδικη προσφυγή που άσκησε η City Cycle Industries με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού ⁽¹⁾· και
- να καταδικάσει την City Cycle Industries στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Επικουρικώς,

- να παραπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ⁽²⁾ καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο δεν είχε επαρκείς αποδείξεις ώστε να αποφανθεί ότι η προσφεύγουσα προέβη σε μεταφορτώσεις. Η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία των όρων που πρέπει να πληρούν οι μεμονωμένες εταιρείες προκειμένου να απαλλάσσονται από τα επεκταθέντα μέτρα αντιβαίνει στη δομή του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού (πρώτος λόγος αναιρέσεως).

Το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι, βάσει των προσκομισθέντων ενώπιον του εγγράφων, το Συμβούλιο δεν είχε αποδείξεις από τις οποίες να είναι ρητώς σε θέση να διαπιστώσει στον προσβαλλόμενο κανονισμό ότι η προσφεύγουσα είχε προβεί σε μεταφορτώσεις, στερείται προσηκουσας αιτιολογίας. Επιπλέον, και αντιθέτως προς την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι οι μεταφορτώσεις αποδείχθηκαν ορθώς σε εθνικό επίπεδο και δεδομένου ότι η αίτηση απαλλαγής της προσφεύγουσας δεν ήταν δικαιολογημένη, το μοναδικό συμπέρασμα που μπορούσε να αντληθεί από τα πραγματικά περιστατικά το Συμβούλιο, και συνεπώς και το Γενικό Δικαστήριο, ήταν ότι η προσφεύγουσα έχει προβεί σε μεταφορτώσεις. Καταλήγοντας σε διαφορετικό συμπέρασμα, το Γενικό Δικαστήριο διαστρέβλωσε τα πραγματικά περιστατικά (δεύτερος λόγος αναιρέσεως).

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 501/2013 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντανάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 990/2011 στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας ή όχι (ΕΕ L 153, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

Αίτηση αναιρέσεως που το Βασίλειο του Βελγίου κατέθεσε στις 8 Ιουνίου 2015 κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-538/11, Βέλγιο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-270/15 P)

(2015/C 254/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναρρεσίον: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: C. Pochet και J.-C. Halleux, δικαστικοί πληρεξούσιοι, L. Van Den Hende, δικηγόρος)

Αναρρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το Βασίλειο του Βελγίου ζητεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2015·
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση για τη χρηματοδότηση της ανιχνεύσεως μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΜΣΕ) σε βοοειδή, που τέθηκε σε εφαρμογή από το Βέλγιο [κρατική ενίσχυση C 44/08 (πρώην NN 45/04)]· και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε πολλαπλώς σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

- (α) **Πρώτο σκέλος:** Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως ειδικά επειδή έλαβε ως σημείο αφετηρίας το ότι, κάθε φορά που δημόσια αρχή επιβάλλει σε ορισμένες επιχειρήσεις νομική ή διοικητική υποχρέωση, τα συνδεδεμένα με αυτή την υποχρέωση έξοδα πρέπει αυτομάτως να επιβαρύνουν τις συγκεκριμένες επιχειρήσεις, χωρίς η δημόσια αρχή να μπορεί να παρέμβει με οποιονδήποτε τρόπο, και τούτο ανεξάρτητα από τον σκοπό του μέτρου και τον σύνδεσμό του με την άσκηση προνομίων δημόσιας εξουσίας. Δεδομένου ότι αυτό το σημείο αφετηρίας δεν πρέπει να γίνει δεκτό, το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως εξήγησε για ποιον λόγο το κόστος των δοκιμών για την ανίχνευση σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών αποτελεί δαπάνη που «κανονικά» επιβαρύνει τον προϋπολογισμό μιας επιχείρησης. Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπεται από το άρθρο 36, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, του Οργανισμού του Δικαστηρίου ειδικά επειδή δεν εξέτασε διάφορα επιχειρήματα και νομολογιακά προηγούμενα που επικαλέστηκε το προσφεύγον, ή παρέβλεψε τη σημασία τους.
- (β) **Δεύτερο σκέλος:** Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέτρο που θεώρησε ότι όσον αφορά τους σκοπούς σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις είναι εντελώς αδιάφορη η ύπαρξη ή μη ύπαρξη νομοθεσίας εναρμονίσεως. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επίσης παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπεται από το άρθρο 36, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, επειδή δεν απάντησε στα επιχειρήματα που ανέπτυξε το Βασίλειο του Βελγίου.
- (γ) **Τρίτο σκέλος:** Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί δίκαιο επειδή στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση άφησε να νοηθεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου δεν ανέφερε για ποιον λόγο η ύπαρξη ή μη ύπαρξη υπεραντισταθμίσεως ασκεί από νομικής απόψεως επιρροή όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Επίσης, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στο μέτρο που φαίνεται να υπονοεί ότι το επιχείρημα αυτό δεν αναπτύχθηκε επαρκώς από πραγματικής απόψεως.

Δεύτερος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως όσον αφορά την εφαρμογή της προϋποθέσεως του επιλεκτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέτρο που αναφέρει, με γενικόλογό τρόπο, ότι όλες οι επιχειρήσεις που υπόκεινται στην υποχρέωση διενέργειας ελέγχων πριν μπορέσουν να θέσουν σε κυκλοφορία ή να πωλήσουν τα προϊόντα τους, βρίσκονται εξ ορισμού σε «συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση». Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως, τουλάχιστον για τον λόγο ότι ουδόλως εξήγησε γιατί όλες αυτές οι επιχειρήσεις βρίσκονται σε «συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση» εξ απόψεως κρατικών ενισχύσεων, καθώς και για τον λόγο ότι άφησε αναπάντητες τις επιφυλάξεις που διατύπωσε το Βασίλειο του Βελγίου.
